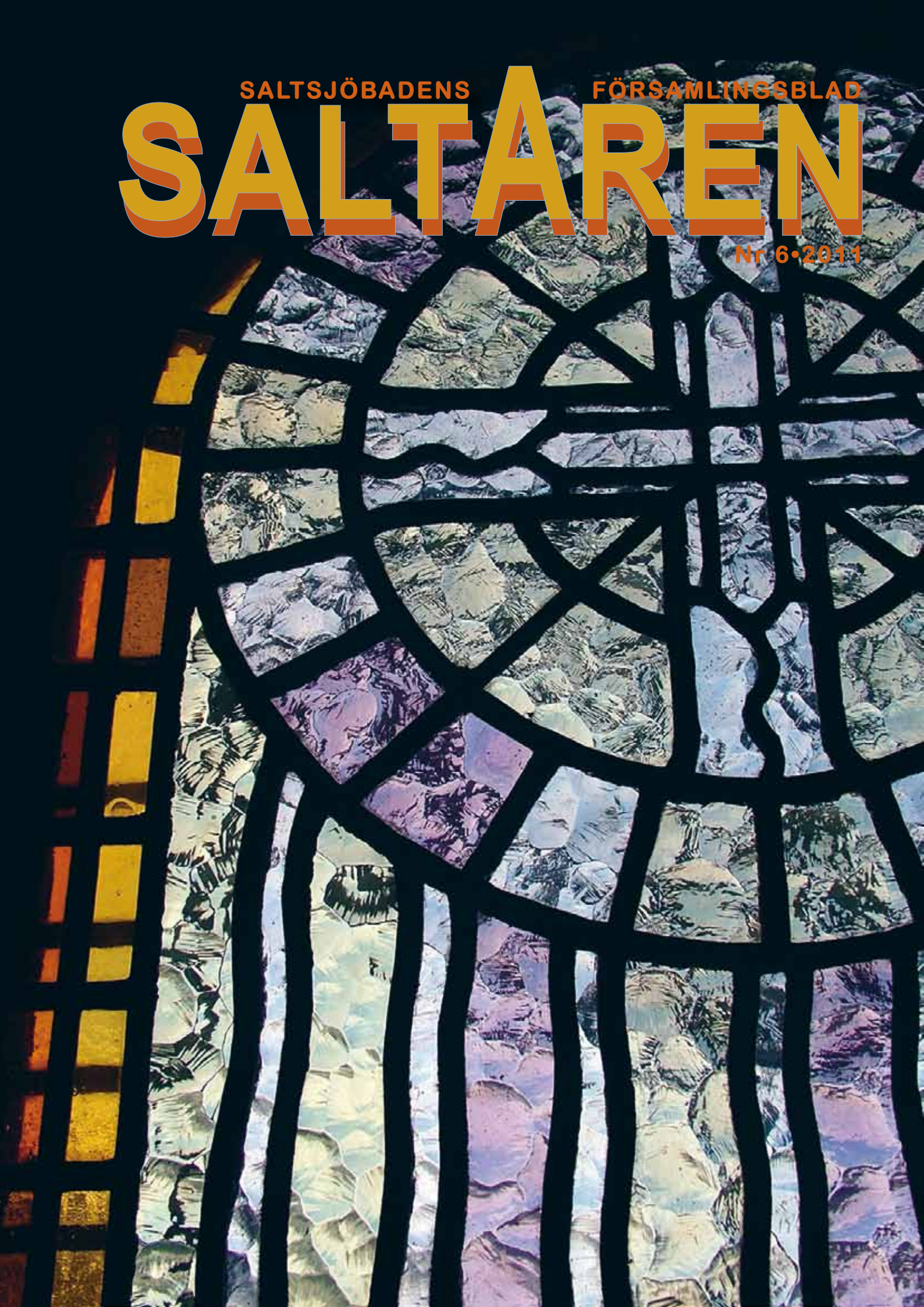

SALTSJÖBADENS

FÖRSAMLINGSBLAD

SALTAREN

Nr 6•2011

Granne med Guds hus – vår kyrka

VET DU OM att ditt andra hem finns här i Saltsjöbaden? Vår kyrka, dit är du alltid varmt välkommen när du har lust att hälsa på.

Som nyinflyttad i Saltis upplevde jag Uppenbarelskyrkan som stor, mörk och pompös. Det har gått 24 år sedan dess och ju mer jag besöker kyrkan, desto mer ser jag och desto mer tycker jag om den.

Numera fungerar kyrkan nästan som ett extra hem. Dit jag går för att bara få vara och möta mig själv. Sitta ner en stund och ta emot. Vad är det han tar emot? undrar du nog som läser detta.

– Jo jag tar emot tystnaden, fridfullheten och att befinna mig i stillhet och ro. En omväxling till vardagens ständiga puls. Lugnet, tryggheten och gemenskapen. Den sitter i väggar.

Ofta besöker jag också kyrkan när det är högmässa eller gudstjänst. För att lyssna på någon av våra tre fantastiska präster som kan konsten att trollbinda en hel publik med sina predikningar. Det är Lasse Svensson, vår kyrkoherde, det är Tomas Arlevall, vår familjeprest och det är Anna Höglund, vår ungdomspräst, som gör att taket nästan lyfter med sina tankvärda ord och berättelser ur både Bibeln och ur själva livet.

DET FINNS INTE en enda gång som jag gått från kyrkan och varit ledsen. Tvärtom. Någoting i själva stunden och rummet, människorna och inuti mig själv gör att jag blir alldeles lugn och glad. Konstigt, men så är det. Jag har funderat och försökt sätta fingret på det. Kanske är det för att jag i detta rum får vara mig själv en stund, som det heter i reklamen? I och med att jag kommer in i vår kyrka lämnar jag det där trista bakom

mig. Ja, ni vet, alla måsten, trista räkningar och vardagliga frustrationer.

Det är i det här "nästan hemma-rummet" som jag känner mig så välkommen för den jag är, och inget annat. Ser jag mig omkring, så tror jag att alla som är här kanske känner samma sak. Någon är här för sin sorg, någon för att möta sin Gud och söka tröst, en annan för att de älskar psalmerna, och gärna vill sjunga loss en stund.

Skogsö kapell och kyrkogård är också ett andra hem att gå till när man känner att man just längtar hem. Kyrka betyder ju gemenskap så egentligen skulle vi kunna ha en kyrka på Tippen. Gemenskap är det viktiga, att dela den med varandra. Tillammans är vi ju alla en kyrka.

NU ÄR DET snart jul och det är då vi har högtryck i kyrkan. Barnen längtar och jag tror att vi alla, oavsett ålder, längtar. Efter musiken och körerna. Efter frid och fred. Vi längtar efter Jesus som person. Han, vår idol, som är prestigelös och älskar oss för dem vi är. Villkorlös.

God jul!

Wilhelm Douglas
Ordförande
Saltsjöbadens kyrkoråd

Hugo Vincent Triton Warell
Agnes Irma Svea Malmqvist
Lovisa Anna Victoria Repinski
Ingrid Elsa Maria Gärdin
Amanda Källström
Wilhelm Larsvall
Moa Stina Sofie Lindgren
Nietlisbach
Ted Felix Espinosa Morel
Julia Camilla Kristina Vidjeskog
Sophie Matilda Louise Bjelvénius
Lily Mädchen Hummel
Gabriel Claes Näver
Philip Oskar Tom Johansson
Höglund

Jack Christer Helmer Enbergh
Bernt Torsten Alfred Eriksson
Ebba Inga-Lill Larsson
Märta Elisabet Klingberg
Karl Erik Nolkranz
Svea Gunborg Viola Björkner
Brita Hilda Elisabet Eriksson
Carl-Göran Åman
Alva Marianne Ericson
Pavel Sindelar
Hans-Göran Hubert Wahlberg
Birgitta Åman
Torborg Birgitta Eek
Marianne Gunnarsdotter Knaust
Brita Ingeborg Rinman

Dopets vår!

Ditt och mitt liv är fyllda av rastplatser. Platser där vi finner ro och återhämtning. En sådan rastplats kan dopet vara i våra liv. Dopet - en liten bit i livets pussel. En plats där Gud kommer nära på olika sätt. Dopet rymmer glädje och tacksamhet över barnet - en livets gåva - för föräldrar, släkt och vänner.

Men dopet rymmer inte bara glädje och förhoppningar utan även oro över hur det skall gå för barnet i framtiden. Hur det ska det bli när han eller hon växer upp. Hur blir det med kompisar, i skolan? Och tänk om mitt barn blir sjukt, vad ska jag ta mig till då?

Våra liv handlar om både glädje och sorg, om både liv och död. Och allt detta finns också med i dopet. Kyrkan berättar att dopet är en gåva från Gud som är till för att hjälpa oss att leva våra liv. Från krubban till graven och bortom tid och rum. Och hela tiden finns Gud nära, inom oss och utanför oss. Därför heter det med kyrkans ord att vi "dör och uppstår" när vi döps.

Men är det bara barn som döps i kyrkan? Hur gammal kan man egentligen vara när man döps? Ska

man vara fyra månader, eller ett halvår eller går gränsen kanske vid ett år?

Varför inte ta Konstantin den store som exempel, den romerske kejsaren från 300-talet som gjorde kristendomen till statsreligion i romarriket. Enligt traditionen så lät han döpa sig på sin dödsbädd! Och här i Saltsjöbaden döper vi barn, ungdomar som ska konfirmera sig, vuxna som är mitt i livet och de som har nått pensionsåldern! Från krubban till graven!

Dopets vår har kommit till Saltsjöbaden! Och vi är glada över att det är så många som vill döpa sina barn, som känner att dopet är en så pass viktig händelse i livet att man väljer att döpa sig även som tonåring eller som vuxen.

Du kanske har funderat över dopet och om det kan vara någonting för dig? Du bestämmer själv hur du vill döpas, i gudstjänsten, eller ett enkelt och nära dop med dem som du vill ska vara där.

Dopet kan bli din rastplats i livet och

du är aldrig för gammal för dopet! Dopets vår är här! Passa på att döpa dig och lyssna till orden som bär löftet från Gud: "Just Du är älskad från krubban till graven!"

Och du, dopet är alltid gratis. Det är det som vi i kyrkan kallar för nåd!

Anna och Thomas

Anna Höglund är
Präst i Saltsjöbadens
församling

Thomas Arlevall
Präst i Saltsjöbadens
församling

Göran Harnesk, generalsekreterare i BRIS, skriver om behovet av att vi vuxna blir mer närvarande i våra barns liv och att samhället behöver ett

tydligare barnperspektiv

Nu stundar det juletid. För mig och många andra är julen den viktigaste tiden på året. Familjer kommer samman och det finns tid för gemenskap och återhämtning tillsammans med nära och kära. Dessvärre så kan jag, med erfarenhet från drygt tolv år som generalsekreterare för BRIS, säga att detta inte gäller alla. Låt mig ta er med in i några människors vardag. Verkliga människor som jag har träffat i olika sammanhang. Men det skulle lika gärna kunna vara någon i er närhet, någon som ni kanske inte la märke till men som fanns där. För att garantera anonymiteten har jag valt att aidentifiera samtliga.

Det hela uppdagades då en förälder ringde upp ansvarig lärare och berättade att deras son, Tor, var mobbad av några andra elever i samma klass. Pojken hade allt mer dragit sig undan och sökte anledningar att inte behöva gå till skolan. Till en början tänkte föräldrarna att sonen var hösttrött och att han på sitt nionde år i skolan kände sig lite less. Men allt eftersom tiden gick ökade föräldrarnas oro och när sonen en dag kom hem smutsig och upprörd så lyckades mamman pressa ur pojken vad som hade hänt.

Under hela höstterminen hade sex grabbar i klassen utnyttjat varje ledig stund till att ge sig på honom. Slå honom, håna och förnedra honom inför andra barn i skolan. Det visade sig också att sonen hade skolkat vid flera tillfällen under hösten utan att någon kände till det. Föräldrarna trodde att

han var i skolan och lärarna trodde att han var sjuk.

När föräldrarna tog kontakt med skolan kallade lärarna direkt till ett möte med alla inblandade. Men mötet blev inte riktigt som föräldrarna hade tänkt sig. Föräldrarna till de killar som hade stått för mobbningen hade pratat ihop sig i förväg och i stort sätt hela mötet gick ut på att beskriva fel och brister hos den utsatta pojken, hans föräldrar och lärarna. Föräldrarnas förslag till lösning var solklar; pojken borde omedelbart byta skola.

Det hade börjat i sjuan. Alla killar i klassen hade en längre tid lekt Herre på täppan. Det hade gått hårt till redan från början men det hade alltid funnits en lärare som satt gränsen, men inte den här gången. Tor hade alltid haft det lite tufft men den här gången gick allt överstyr. Som på en given signal, så lät alla Tor komma upp överst på täppan, men när han var uppe vände han sig osäkert om och såg hur alla kastade sig över honom. De slog och sparkade ursinnigt – länge. Först så skrek han men efter ett tag tystnade han. När de gick in till klassrummet så låg han kvar hopkurad. Han kom inte in och ingen frågade efter honom. Alla var ovanligt tysta och tittade ner i böckerna. Ingen frågade efter Tor.

Det var början till ett rent helvete resten av tiden i grundskolan. Varje dag hittade de på jävligheter för att Tor skulle kränkas på alla tänkbara sätt. De slog honom, de klädde av honom naken och lät honom springa

över skolgården, de brände upp hans skolböcker. Vart alla lärare och rastvakter hade tagit vägen vet ingen. De hade bara försvunnit.

En dag i början av nians vårtermin kom läraren in och förklarade att Tor låg på sjukhus. Han hade försökt att ta sitt liv. Läraren frågade om någon i klassen visste om Tor var olycklig av någon anledning eller om någon kände till något som kunde ha påverkat honom. Ingen svarade.

Vad var det egentligen hon sa - mamman som hade slitit hårt för att få familjen att fungera under flera år. Hon hade sedan ett år tillbaka blivit lämnad ensam med två barn, sex och fyra år gamla. Hon slet fortfarande för att få det att gå ihop, men hon hade börjat gå ut på helgerna för att koppla av, och det var precis det som hon sa: "Man har väl rätt att koppla av!" En kväll då och då blev till slut varje helg, både fredag och lördag. I början var det lätt före henne att få barnvakt men på slutet hade vännerna börjat säga ifrån. Mamman fortsatte att gå ut och det blev allt mer vanligt att den äldre systern fick vara barnvakt för lillbror. I början så såg mamman till så att det fanns färdiglagad mat och godis men allt eftersom så upphörde det och det fick klara sig så gått det gick.

När mamman kom hem så var hon ofta så berusad att hon behövde sova ruset av sig under nästföljande dag. Ibland följde en man med som hon träffat. På måndag var hon på jobbet

Göran Harnesk har under sina tolv år som generalsekreterare i BRIS träffat många barn som, trots att de levt under svåra förhållanden, inte blivit sedda av vuxna i deras närhet.

igen och gjorde rätt ifrån sig. Hon var omtyckt av chefer och arbetskamrater. Ingen av dem umgicks med henne privat men alla tyckte att hon var duktig på att få ihop det. Ingen anade vad som var på väg att hända. Efter fyra år råkade den då 8-årige pojken försäga sig till en lärare i skolan. Det hade gått så långt att mamman "kopplade av" i stort sett varje dag och att hon ibland missade att hämta barnen. Det var vid ett sådant tillfälle som hennes son sa att han trodde hon nog låg och sov. Det hade hänt förut men då hade alltid systemen kommit och hämtat sin bror och ingen anade något.

Vad som har hänt under alla dessa år och vad som hände sen kan vi lämna därhän, men det vi vet är att nu långt senare så jobbar samtliga dessa barn med att hitta rätt i livet. Det som de blev utsatta för och den ensamhet som de kände varje dag tar på dem än idag!

Varje berättelse för sig kan kanske ses som en engångsförelteelse – en olycklig situation där samhällets alla skyddsnet för en gångs skull fallerade. I Sverige har vi enormt goda förutsättningar att stötta utsatta barn. Det finns beredskap och vilja! Men av den kontakt som vi på BRIS har med barn och ungdomar kan jag konstatera att det är alldeles för ofta som detta inte fungerar. Det är barn som faller mellan stolarna. En granne som anar men hoppas och tror att någon annan ska göra något, en lärare som ser något men som hoppas och tror att det inte stämmer. Myndigheter som inte har hört något.

Vi föräldrar har utan tvekan det största ansvaret för våra barn, men ibland kan vi drabbas av situationer som gör att vi behöver stöd. Det är ytterst få som vill framstå som dåliga föräldrar och därför vill vi kanske inte be om hjälp även om hjälpen finns

där. Vi behöver ett samhälle som stöttar dem som för ett tag inte orkar med att ta sitt ansvar. Vi behöver ett barnperspektiv. Det gäller såväl de professionella som de mänskliga nätverk som finns.

Visst fanns det andra som borde ha anat något men om vi alltid frånsäger oss själva ansvaret så kanske alla andra gör det. Vi har som samhälle och som individer ett stort ansvar att, på alla nivåer, vara närvarande vuxna i barns liv. Jag tror att om denna närvaro kan hjälpa ett barn till en tryggare tillvaro så är det värt många gånger om den lilla uppoffring som detta innebär.

Min förhoppning är att denna lilla julhälsning inte ska leda till att ni ska känna hopplöshet utan mer ge en känsla i magen av att ni vill göra något. Alla barn förtjänar att bli sedda av någon vuxen, varje dag! Låt oss göra det vi kan – var och en efter sin förmåga!

Trevlig helg

Göran Harnesk
Generalsekreterare för BRIS

Görans Harnesks medverkan vid en kyrkhelg i Saltsjöbaden för några år sedan resulterade i ungdomsarbetet "Project Life" som församlingen driver tillsammans med församlingen i Fisksätra.

JUL BAZAR

SÖNDAG 11/12
kl 11.30 i församlingshemmet

Julbazar i församlingshemmet med fiskdamm, pyssel, ringdans, krubbutställning, tombola, hemlagad senap, hembakt och mycket mer...

JUL KONCERT

SÖNDAG 18/12
kl 15.00 & 18.00 i kyrkan

Solist: Susann Végh, mezzosopran
Stockholm Concert Orchestra

Dirigenter:
Katja Själander och Jenny Tjärnström

Biljetter: 100 kr
hos Thelanders Optik, Saltsjöbadens Centrum
samt i kyrkan 1 tim före konsert

JUL SPELET

FREDAG 23/12
kl 16.00 & 18.00 i kyrkan

Årets traditionella julspel med kyrkans barnkörer, solister och musiker

Dirigent
Katja Själander

Fri entré

Lions sjunger ut julen

TRETTONDAGSAFTON 5/1
kl 17.00 i kyrkan

Linnéa Sallay, mezzosopran
Stig Tysklind, basbaryton

Biljetter 170 kr hos Thelanders Optik,
i Bokhandeln samt i kyrkan en timme
före konsert

LUCIAROCK

MÅNDAG

12/12

20.30
MÄSSA

21.00
JDION
&
LOKALA BAND

FÖRSAMLINGSHEMMET

DIAKONIKRETSENS JULLUNCH

Tisdag 13 december
kl 12.00 i församlingshemmet

Luciatåg av förskolans barn
och sång av Psaltarkören

Anmälan senast torsdag 8/12 till tel 748 19 00

Diakonikretsen kommer i Advent att samla in pengar till en "Hjärtstartare" som kommer att placeras i Uppenbarelsekyrkan.

JULGÅVOR till många

I advent och jul går kollekterna i Saltsjöbaden till:

- * Diakonikretsen
- * Svenska kyrkans internationella hjälparbete
- * BRIS
- * Barncancerfonden
- * Stockholms Stadsmission
- * Frälsningsarméns sociala arbete
- * Situation Stockholm

Första advent har du chans att köpa hembakta Lussebullar till förmån för internationellt hjälparbete och Du kan köpa Jul-tjugan till stöd för diakonin.

Nu tändas tusen juleljus

Ge en julgåva!
Stöd vårt arbete med 50 kr
SMS:a "Hopp" till 72950

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE

Gudstjänster 27 november - 8 januari

ALLA EVENEMANG SKER I UPPENBARELSEKYRKAN UTOM NÄR ANNAT ANGES

FÖRSTA ADVENT

Söndag 27 november

Kl 10.00 Adventsgudstjänst med kammarkören, kyrkokören och trumpeter.

Adventsfika efter gudstjänsten.

Kl 11.15 Adventsgudstjänst med kammarkören, kyrkokören och trumpeter.

Kl 13.45 Adventsgudstjänst på Sjötäppan. Sång av Psaltarkören.

Kl 15.00 Adventsgudstjänst på Saltsjöbadens Sjukhus. Sång av Psaltarkören.

Kl 16.00 Barnens Adventsgudstjänst med sång av Barnkören. Vi delar ut adventskalendrar till alla barn.

ANDRA ADVENT

Söndag 4 december

Kl 11.00 Högmässa

Kl 13.00 Söndagsskola för vuxna

Lördag 10 december

Kl 18.00 Körkonsert med Chorus Noveau och Stockholms Gosskörs veterankör.

Dirigent: Magnus Ericsson

Traditionell julmusik och carols

Fri entré

TREDJE ADVENT

Söndag 11 december

Kl 11.00 Gudstjänst för små & stora

Kl 11.30 Julbazar. Se annons sid 6

Måndag 12 december

Kl 20.30 Luciarock. Se annons sid 7

Tisdag 13 december

Kl 12.00 Diakonikretsens jullunch

Se annons sid 7

FJÄRDE ADVENT

Söndag 18 december

Kl 11.00 Söndagsgudstjänst

i Skogsö kapell

Kl 15.00 och 18.00 Julkonsert

Se annons sid 6

Fredag 23 december

Kl 16.00 och kl 18.00

Årets Traditionella Julspel

Se annons sid 6

Julafton lördag 24 december

Kl 10.00 Barnens julgudstjänst

Kl 17.00 Julbön med operasångerskan

Madelaine Wibom

Kl 23.00 Midnattsmässa

med körsång

Juldagen söndag 25 december

Kl 07.00 Julotta med körsång

Annandag jul måndag 26 december

Kl 16.00 Julmässa med musik

av Frälsningsarmén

Nyårsafton Lördag 31 december

Kl 17.00 Nyårsbön

Nyårsdagen Söndag 1 januari

Kl 16.00 Festhögmässa

Trettondagsafton torsdag 5 januari

Kl 17.00 Lions Trettondagskonsert

Se annons sid 6

Trettondag jul fredag 6 januari

Kl 11.00 Internationell gudstjänst

Söndag 8 januari

Kl 11.00 Högmässa på

Saltsjöbadens Sjukhus

Kyrkan är öppen:

vardagar kl 8.00-16.30

lö-sö kl 10.00-16.30 eller

till sista gudstjänst

Skogsö kapell alla dagar kl 8.00-19.00

Exp. må-fr kl 9.00-12.00, 13.00-15.00

Adress:

Församlingsexpeditionen

Kyrkplan 2 133 34 Saltsjöbaden

Tel 748 19 00 fax 717 49 09

saltsjobaden.forsamling@

svenskakyrkan.se

www.svenskakyrkan.se/saltsjobaden

Vi som arbetar i Saltsjöbadens församling:

Kyrkoherde

Lasse Svensson tel 748 19 10

Kyrkoherdens sekreterare

Margareta Ekdahl tel 748 19 09

Kyrkoskrivare

Christina Cervin Enell tel 748 19 00

Gravärenden

Micke Jakobsson tel 748 19 20

Präster

Thomas Arlevall tel 748 19 11

Anna Höglund tel 748 19 12

Kyrkomusiker

Katja Själander tel 748 19 15

Jenny Tjärnström tel 748 19 16

Församlingspedagog

Ulrica Hamrin 748 19 14

Vaktmästare Kyrkan och Skogsö

Agneta Blomquist tel 748 19 23

Kurt Fallström tel 748 19 22

Micke Jakobsson tel 748 19 20

Hasse Ohlin tel 748 19 21

Tobias Rosell Svensson 748 19 08

Ekonomi tel 748 19 07

Förskolechef

Lena Åhman Blom tel 748 19 35

Förskolan Nyckelpigan

Prästkragen tel 748 19 33/34

Röda/Gula tel 748 19 31/32

Saltaren

Redaktion:

Lasse Svensson, Åsa Källén-Lindh/Okapi Media

Grafisk form: Åsa Källén-Lindh/Okapi Media

Omslagsbild: Åsa Källén-Lindh/Okapi Media

Ansvarig utgivare: Lasse Svensson

Tryckeri: Vitt Grafiska